

Sapatin Vartija

Loka-Joulukuu 2024

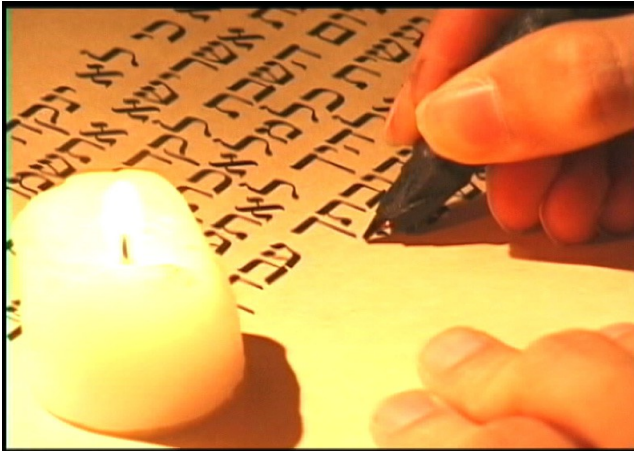
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

Julkaisija: Seltsemännän Päivän Adventistien kansainvälinen lähetyssseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen Lähetisyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail: info@spaup.org
www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, mieldän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kansikuva: Kastetilaisuus Bulgariassa
Takakansi: Lähetyssmatkalla Bulgariassa

Uskon kosketus

“Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi.” Matt. 9:21. Nämä sanat lausui eräs köyhä nainen, joka kahdentoista vuoden ajan oli kärsinyt sairaudesta, joka oli tehnyt hänen elämästään taakan. Hän oli käyttänyt kaikki varansa lääkäreihin ja lääkkeisiin vain saadakseen tietää olevansa parantumattomasti sairas. Mutta kun hän kuuli suuresta Parantajasta, hänen toivonsa heräsi jälleen. Hän ajatteli: “Jos vain pääsisin riittävän lähelle puhuakseni hänelle, saattaisin parantua.”

Kristus oli matkalla Jairuksen, juutalaisen rabbiinin, luo, joka oli pyytänyt häntä tulemaan ja parantamaan hänen tyttärensä. Sydäntä särkevä pyyntö: “Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon” (Mark. 5:23) oli koskettanut Kristuksen lempeää, myötätuntoista sydäntä, ja hän lähti heti päämiehen kanssa tämän kotiin.

He pääsivät tuskin eteenpäin, sillä väkijoukko piiritti Kristusta joka puolelta. Raivatessaan tietään ihmismassan läpi Vapahtaja tuli lähelle paikkaa, jossa sairas nainen seiso. Yhä uudestaan tämä oli turhaan yrittänyt päästä Jeesuksen lähelle. Nyt hänen tilaisuutensa oli tullut. Hän ei kuitenkaan tiennyt, miten voisi puhua Jeesukselle. Hän ei yrittäisi estää tämän hidasta etenemistä. Hän oli kuitenkin kuullut, että Jeesuksen vaatteiden koskettamisesta seuraisi paraneminen, ja peläten menettävänsä ainoan paranemismahdollisuutensa hän työntyti eteenpäin puhellen itsekseen: “Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, tulen terveeksi.”

Kristus tiesi naisen jokaisen ajatuksen ja raivasi tiensä kohti paikkaa, jossa tämä seiso. Hän ymmärsi naisen suuren tarpeen ja auttaisi tätä harjoittamaan uskoa.

Jeesuksen kulkiessa ohi nainen kurkotti eteenpäin ja onnistui juuri ja juuri hipaisemaan hänen viittansa helmaa. Sillä hetkellä hän tiesi parantuneensa. Tuohon kosketukseen oli keskittynyt koko hänen elämänsä usko, ja siinä samassa hänen kuumeensa ja heikkoutensa hävisivät. Hänestä tuntui kuin sähkövirta olisi kulkenut koko hänen olemuksensa läpi. Täydellisen terveyden tunne valtasi hänet. “Hän tunsu ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan.” Mark. 5: 29.

Onnellinen nainen halusi ilmaista kiitollisuutensa suurelle Parantajalle, joka yhdellä ainoalla kosketuksella oli tehnyt hänen hyväkseen enemmän kuin kaikki lääkärit kahdentoista pitkän vuoden aikana, mutta hän ei

uskaltanut. Sydän täynnä kiittollisuutta hän yritti vetäytyä väkijoukosta. Yllättäen Jeesus pysähtyi, katsoi ympärilleen ja kysyi: “Kuka minuun koski?”

Katsoen häntä hämmästyneenä Pietari sanoi: “Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua.” Luuk. 8: 45.

“Joku minuun koski”, Jeesus sanoi, “sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta.” Jae 46. Hän pystyi erottamaan uskon kosketuksen varomattoman väkijoukon sattumanvaraisesta tönimisestä. Joku oli koskenut häntä aivan erityisessä tarkoituksessa ja saanut vastauksen.

Kristus ei esittänyt kysymystä tietoja saadakseen. Hän halusi antaa kansalle, opetuslapsilleen ja naiselle opetuksen. Hän halusi herättää toivoa ahdistuneissa. Hän halusi osoittaa, että juuri usko oli synnyttänyt parantavan voiman. Naisen luottamusta ei tullut sivuuttaa huomiotta. Hänen kiittollisen tunnustuksensa tuli koitua kunniaksi Jumalalle. Kristus tahtoi naisen ymmärtävän, että hän antoi hyväksymisensä tämän uskolle. Hän ei halunnut tämän poistuvan mukanaan vain puoli siunausta. Naisen ei tullut jäädä tietämättömäksi siitä, että hän oli selvillä tämän kärsimyksistä, että hän oli täynnä säälivää rakkautta ja että hän hyväksyi tämän uskon siihen, että hän voi täydellisesti pelastaa kaikki, jotka tulevat hänen luokseen.

Katsoen naista kohti Kristus vaati saada tietää, kuka oli häneen koskenut. Huomaten salailun olevan turhaa nainen astui eteenpäin vapisten ja heittäytyi hänen jalkoihinsa. Kiittollisuuden kyyneleet silmistä valuen hän kertoi Jeesukselle koko kansan edessä, miksi hän oli koskenut tämän viittaa ja miten hän oli heti parantunut. Hän pelkäsi tehneensä julkean teon koskiessaan Jeesuksen vaatteita, mutta Kristuksen huuilta ei kuulunut ainoatakaan moittivaa sanaa. Hän ilmaisi vain hyväksymisensä. Sanat tulivat rakastavasta sydäimestä, täynnä myötätuntoa inhimillistä kärsimystä kohtaan: “Tyttäreni”, hän sanoi lempeästi, “uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan.” Luuk. 8:48. Miten rohkaisevia nämä sanat olivatkaan hänelle. Pelko siitä, että hän oli menetellyt väärin, ei enää sumentanut hänen iloaan.

Jeesuksen ympärillä tungeksiva utelias ihmisjoukko ei saanut lisää elinvoimaa. Mutta häntä uskossa koskenut kärsivä nainen parani. Myös hengellisissä asioissa on eroa satunnaisen kosketuksen ja uskon kosketuksen välillä. Usko Kristukseen ainoastaan maailman Vapahtajana ei milloinkaan paranna sielua. Pelastava usko ei ole pelkkää evankeliumin totuuden myöntämistä. Oikea usko ottaa Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana. Jumala antoi ainokaisen Poikansa, jotta minä en hukkuisi vaan

saisin iankaikkisen elämän. Joh. 3:16. Kun tulen Kristuksen luo, minun on hänen sanansa mukaisesti uskottava, että osallistun hänen pelastavasta armostaan. Sitä elämää, jota nyt elän, minun on elettävä “Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Gal. 2: 20.

Monille usko on vain mielipide. Pelastava usko on sopimus, jonka kautta ne, jotka ottavat vastaan Kristuksen, solmivat liiton Jumalan kanssa. Elävä usko merkitsee lisääntyntä elinvoimaa, lujaa luottamusta, jonka avulla sielu alkaa Kristuksen armosta saavuttaa voittoja.

Usko on kuolemaakin väkevämpi. Jos sairaat saadaan uskossa kiinnittämään katseensa mahtavaan Parantajaan, tulemme näkemään ihmeellisiä asioita. Usko tuo elämän sekä ruumiille että sielulle.

Kun työskentelet paheiden uhrien hyväksi, älä kiinnitä heidän katsettaan siihen kurjuuteen ja perikatoon, johon he ovat menossa, vaan suuntaa heidän silmänsä Jeesukseen. Kiinnitä ne taivaan loistoon. Tämä tulee edistämään ruumiin ja sielun pelastusta enemmän kuin kaikki ne kuoleman kauhut, joista näitä avuttomia ja näennäisesti toivottomia olentoja muistutetaan.

“Hän pelasti meidät laupeutensa mukaan”

Erään sadanpäämiehen palvelija makasi halvaantuneena sairaskuolella. Roomalaisten keskuudessa palvelijat olivat orjia, joita ostettiin ja myytiin toreilla ja kohdeltiin usein väkivaltaisesti ja julmasti. Tämä sadanpäämies oli kuitenkin hyvin kiintynyt palvelijaansa ja toivoi hartaasti hänen paranevan. Hän uskoi Jeesuksen voivan parantaa palvelijan. Hän ei ollut nähnyt Vapahtajaa, mutta hänen kuulemansa kertomukset olivat vahvistaneet hänen uskoaan. Juutalaisten kaavamaisuudesta huolimatta hän oli vakuuttunut, että heidän uskontonsa oli parempi kuin hänen omansa. Jo nyt hän oli murtautunut kansallisen ennakkoluulon ja vihamielisyyden muurin, joka erotti valloittajat voitettusta kansasta. Hän oli suhtautunut kunnioittavasti Jumalan palvelemiseen ja osoittanut ystävällisyyttä juutalaisia, Herran palvelijoita, kohtaan. Hän oli kuullut Kristuksen opetuksista ja havainnut, että ne tyydyttivät sielun tarpeet. Hän hyväksyi täysin Vapahtajan sanat. Mutta hän piti itseään arvottomana lähestymään Jeesusta, ja siksi hän kääntyi juutalaisten vanhimpien puoleen, jotta nämä esittäisivät pyynnön hänen palvelijansa parantamisesta.

Vanhimmat esittivät tapauksen Jeesukselle ja korostivat: “Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; sillä hän rakastaa meidän kansamme, ja hän on

rakentanut meille synagoogan.” Luuk. 7:4, 5.

Mutta ollessaan matkalla sadanpäämiehen kotiin Jeesus saa häneltä itseltään viestin: “Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun katonni alle.” Jae 6.

Vapahtaja jatkaa kuitenkin matkaansa, ja sadanpäämies tulee itse täydentämään viestiään: ”— sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee. Sillä minä itsekkin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävänäni, ja minä sanon tälle: ‘Mene’, ja hän menee, ja toiselle: ‘Tule’, ja hän tulee, ja palvelijalleni: ‘Tee tämä’, ja hän tekee.” Luuk. 7:7; Matt. 8:8, 9.

“Minä edustan Rooman valtaa, ja sotilaani tunnustavat arvovaltani. Samalla tavalla sinä edustat äärettömän Jumalan valtaa, ja koko luomakunta tottelee sinun sanaasi. Sinä voit käskää tätä tautia poistumaan, ja sen on toteltava sinua. Lausu vain sana, niin palvelijani paranee.”

Kristus sanoi: “Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Matt. 8:13.

Juutalaisten vanhimmat olivat kehuneet sadanpäämiestä Kristukselle, koska hän oli suhtautunut suopeasti “meidän kansaamme”. “Hän on ansainnut sen”, he sanoivat, ”sillä hän on rakentanut meille synagoogan.” Mutta sadanpäämies itse sanoi: “En minä ole sen arvoinen.” Silti hän ei pelännyt pyytää apua Jeesukselta. Hän ei luottanut omaan hyvyyteensä vaan Vapahtajan armoon. Hän ei vedonnut muuhun kuin suureen tarpeeseensa.

Samalla tavalla voi jokainen ihminen tulla Kristuksen luo. “Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan.” Tiit. 3:4, 5. Tuntuuko sinusta, että koska olet syntinen, et voi toivoa saavasi siunausta Jumalalta? Muista, että Kristus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. Meillä ei ole mitään, mikä suosittelisi meitä Jumalalle; nyt ja aina voimme vain vedota täysin avuttomaan tilaamme, joka tekee hänen lunastavan voimansa välttämättömäksi. Omahyväisyydestämme luopuen voimme katsoa Golgatan ristille ja sanoa:

“Ei ansioita ole käsissäni mun, sinun ristiisi yksin turvaudun.”

“Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Mark. 9:23. Juuri usko yhdistää meidät taivaaseen ja antaa meille voiman vastustaa pimeyden valtoja. Kristuksessa Jumala on antanut keinot jokaisen huonon taipumuksen voittamiseksi ja jokaisen kiusauksen vastustamiseksi, oli se miten voimakas tahansa. Monista kuitenkin tuntuu, ettei heillä ole uskoa, ja siksi he pysyvät

poissa Kristuksen luota. Näiden sielujen tulisi avuttomassa arvottomuudessaan jättäytyä säälivän Vapahtajansa armon varaan. Älä katso itseesi vaan Kristukseen. Hän, joka paransi sairaita ja ajoi ulos demoneja vaeltaessaan ihmisten parissa, on yhä sama mahtava Lunastaja. Tartu siis hänen lupauksiinsa kuin elämän puun lehtiin: “Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.” Joh. 6:37. Kun tulet hänen luokseen, usko että hän hyväksyy sinut, koska hän on luvannut. Kun näin teet, et milloinkaan voi hukkaa — et milloinkaan.

“Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.” Room. 5:8.

Ja “jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?” Room.8: 31, 32.

“Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Jakeet 38, 39.

“Sinä voit minut puhdistaa”

Kaikista idässä tunnetuista sairauksista lepra oli pelätyin. Sen parantumaton ja tarttuva luonne sekä kammottava vaikutus uhreihinsa täytti rohkeimmankin kauhulla. Juutalaisten keskuudessa sitä pidettiin rangaistuksena synnistä, ja siksi sitä kutsuttiin “iskuksi” ja “Jumalan sormeksi”. Koska se oli syvälle juurtunut, parantumaton ja tappava, sitä pidettiin synnin vertauskuvana.

Seremonialain perusteella pitaalinen julistettiin saastaiseksi. Mihin tahansa hän koski, se muuttui saastaiseksi. Ilma saastui hänen hengityksestään. Hänet suljettiin ihmisasuntojen ulkopuolelle aivan kuin hän olisi ollut kuollut. Sairaudesta epäillyn oli mentävä pappien luo, joiden oli määrä tutkia hänet ja ratkaista hänen kohtalonsa. Jos hänet julistettiin pitaaliseksi, hänet eristettiin perheestään, suljettiin Israelin seurakunnan ulkopuolelle ja tuomittiin oleskelemaan vain kohtalotoveriensä seurassa. Edes kuninkaat ja hallitsijat eivät tehneet poikkeusta. Yksinvaltiat, joka joutui tämän kammottavan taudin uhriksi, joutui luopumaan valtikastaan ja pakenemaan yhteiskunnasta.

Poissa ystäviensä ja sukulaistensa luota pitaalinen joutui kantamaan

sairautensa kirousta. Hän oli velvollinen kuuluttamaan omaa onnettomuuttaan, repimään vaatteensa ja huutamaan varoitusta, niin että kaikki saattoivat paeta hänen saastuttavasta läheisyydestään. Hylätyn maanpakolaisen suusta kuuluva valittava huuto: “Saastainen! Saastainen!” oli merkki, joka herätti pelkoa ja inhoa.

Seudulla, jolla Kristus toimi, oli paljon näitä raukkoja, ja kun uutiset hänen työstään saavuttivat heidät, usko alkoi orastaa erään sydämessä. Jos hän voisi mennä Jeesuksen luo, niin kenties hän paranisi. Mutta miten hän löytäisi Jeesuksen? Hänethän on tuomittu loppuiäkseen elämään erillään muista, miten hän muka voisi esittäytyä Parantajalle? Entä parantaisiko Kristus hänet? Eikö hän fariseusten ja lääkärien tavoin kiroaisi hänet ja käskisi häntä pakenemaan ihmisten asuinseuduilta?

Hän miettii kaikkea, mitä hänelle on kerrottu Jeesuksesta. Ainoatakaan avunpyytäjää ei ole torjuttu. Onneton mies päättää löytää Vapahtajan. Häneltä on kielletty pääsy kaupunkeihin, mutta ehkä hän voisi kohdata Jeesuksen jollakin syrjäisellä vuoristotiellä tai löytää hänet opettamasta kaupunkien ulkopuolelta. Vaikeudet ovat suuret, mutta tässä on hänen ainoa toivonsa.

Pitaalinen seisoo kaukana syrjässä ja erottaa muutamia sanoja Vapahtajan huuilta. Hän näkee tämän panevan kätensä sairaiden päälle. Hän näkee rampojen, sokeiden, halvaantuneiden ja erilaisiin sairauksiin kuolemaisillaan olevien nousevan ylös terveinä ja ylistävän Jumalaa pelastuksestaan. Hänen uskonsa vahvistuu. Hän tulee yhä lähemmäksi kuuntelevaa väkijoukkoa. Häntä koskevat rajoitukset, ihmisten turvallisuus, pelko, jolla he suhtautuvat häneen, kaikki unohtuu. Hän ajattelee vain paranemisen autuaallista toivoa.

Hän on vastenmielisen näköinen. Sairaus on saanut aikaan kammottavaa jälkeä hänen märkivässä ruumiissaan. Nähdessään hänet ihmiset vetäytyvät taaksepäin. Kauhuissaan he törmäilevät toisiinsa yrittäessään välttää häntä. Jotkut koettavat estää häntä lähestymästä Jeesusta, mutta turhaan. Hän ei näe eikä kuule heitä. Hän on sokea heidän inhon ilmauksilleen. Hän näkee vain Jumalan Pojan, hän kuulee vain äänen, joka antaa elämän kuoleville.

Hän rientää Jeesuksen luo ja heittäytyy tämän jalkoihin huutaen: “Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.”

Jeesus vastaa: “Minä tahdon; puhdistu” ja asettaa kätensä hänen päälleen. Matt. 8:2, 3.

Pitaalisessa tapahtuu silmänräpäyksellinen muutos. Hänen verensä tulee terveeksi, hermot saavat tunnon, lihakset jäntevöityvät. Pitaaliselle

tyypillinen luonnottoman valkoinen, hilseilevä iho muuttuu pienen lapsen ihon kaltaiseksi.

Jos papit saisivat tietää totuuden pitaalisen paranemisesta, heidän vihansa Kristusta kohtaan voisi johtaa heidät julistamaan epärehellisen tuomion. Jeesus halusi varmistaa, että asiassa tehtäisiin puolueeton ratkaisu. Siksi hän käskää miestä olemaan kertomatta kenellekään paranemisesta ja esittäytymään viipymättä temppelissä uhrilahja mukanaan, ennen kuin huhut ihmeestä alkaisivat levitä. Ennen kuin papit saattoivat ottaa uhrin vastaan, heidän oli tutkittava uhraaja ja varmistuttava hänen täydellisestä paranemisestaan.

Tällainen tutkimus suoritettiin. Papit, jotka olivat tuominneet pitaalisen karkotettavaksi, totesivat hänen parantuneen. Parantunut mies palasi kotiinsa ja yhteiskuntaan. Hän piti terveyden lahjaa hyvin kalliina. Hän iloitsi miehuutensa voimista ja paluusta perheensä luo. Jeesuksen varoituksesta huolimatta hän ei enää pystynyt salaamaan parantumistaan vaan iloissaan kertoi kaikille hänet terveeksi tehneen Parantajan voimasta.

Kun tämä mies tuli Jeesuksen luo, hän oli “yltänsä pitalissa”. Sen kuolettava myrkky oli kyllästännyt koko hänen ruumiinsa. Opetuslapset yrittivät estää Mestariaan koskemasta häneen, sillä joka koski pitaaliseen, tuli itse saastaiseksi. Mutta pannessaan kätensä pitaalisen päälle Jeesus ei saastunut. Pitaalinen puhdistui. Näin tapahtuu myös synnin pitaalille — syvään juurtuneelle, tappavalle taudille, jota ei ihmisvoimin voida parantaa. “Koko pää on kipeä, koko sydän sairas. Kantapäätä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty.” Jes. 1:5,6. Ihmiseksi tullut Jeesus ei kuitenkaan saanut tartuntaa. Hänestä virtasi parantavaa voimaa syntiseen. Jokainen, joka heittäytyy hänen jalkojensa juureen ja sanoo uskossa: “Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa”, saa kuulla vastauksen: “Minä tahdon; puhdistu.”

Eräissä paranemistapauksissa Jeesus ei heti antanut pyydettyä siunausta. Mutta pitaalin ollessa kyseessä se annettiin heti, kun pyyntö oli esitetty. Kun rukoilemme ajallisia siunauksia, vastaus rukouksemme voi viipyä, tai Jumala ehkä antaa meille jotain muuta kuin mitä pyydämme; näin ei kuitenkaan tapahdu silloin, kun pyydämme vapautusta synnistä. Hän haluaa puhdistaa meidät synnistä, tehdä meidät hänen lapsikseen ja kykeneviksi elämään pyhää elämää. Kristus “antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän

Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!” Gal. 1:4. “Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.” 1 Joh. 5:14, 15.

“Te löydätte levon”

Jeesus katseli onnettomia, masentuneita, toivonsa menettäneitä ja niitä, jotka maallisilla iloilla pyrkivät tyynnyttämään sielun kaipauksen, ja kutsui kaikki luokseen lepäämään.

Hän kehotti ponnistelevia ihmisiä lempeästi: “Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielulenne.” Matt. 11: 29.

Nämä sanat Jeesus osoitti jokaiselle ihmiselle. Kaikki ovat uupuneita ja raskautettuja, tiesivätpä he sen tai eivät. Jokaisella on raskaita taakkoja, jotka vain Kristus voi poistaa. Raskain kantamamme taakka on synnin taakka. Jos meidät jätettäisiin kantamaan tätä taakkaa, se murskaisi meidät. Mutta hän, joka oli synnitön, otti meidän paikkamme. “Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.” Jes. 53: 6.

Hän on kantanut syllisyytemme taakan. Hän ottaa kuorman uupuneilta harteiltamme. Hän antaa meille levon. Hän kantaa myös huolen ja surun taakan. Hän pyytää meitä laskemaan kaikki murheemme hänen harteilleen, sillä hän kantaa meitä sydämellään.

Ihmissuvun vanhin veli on ikuisen valtaistuimen luona. Hän näkee jokaisen sielun, joka kääntää kasvonsa häntä, Vapahtajaa, kohti. Hän tuntee kokemuksesta ihmiskunnan heikkoudet, tarpeet ja kiusaustemme voiman, sillä hän oli “kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä”. Hebr. 4:15. Hän huolehtii sinusta, sinä vapiseva Jumalan lapsi. Oletko joutunut kiusauksiin? Hän auttaa. Oletko heikko? Hän antaa voimaa. Oletko tietämätön? Hän opettaa. Oletko haavoittunut? Hän parantaa. Herra “on määrännyt tähtien luvun” ja kuitenkin “hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa”. Ps. 147:4,3.

Olivatpa huolesi ja koettelemuksesi millaisia tahansa, kerro niistä Herralle. Hän antaa sinulle voimaa kestää. Tie vaikeuksista ja epäroinnista vapautumiseen on sinulle avoin. Mitä heikompi ja avuttomampi tiedät olevasi, sitä vahvemmaksi tulet hänen voimassaan. Mitä raskaammat taakkasi ovat, sitä siunatumman levon saat laskiessasi ne taakkojesi kantajan harteille.

Olosuhteet voivat erottaa ystävät toisistaan; aavan meren rauhattomat aallot voivat vyöryä välillämme. Mitkään olosuhteet, mikään välimatka ei kuitenkaan voi erottaa meitä Vapahtajasta. Olimmepa missä tahansa, hän on oikealla puolellamme tukemassa, ylläpitämässä ja rohkaisemassa meitä. Kristuksen rakkaus lunastettujaan kohtaan on suurempaa kuin äidin rakkaus lastaan kohtaan. Meidän etuoikeutemme on levätä hänen rakkaudessaan ja sanoa: “Minä tahdon luottaa häneen, sillä hän antoi henkensä edestäni.”

Inhimillinen rakkaus voi muuttua, Kristuksen rakkaus ei. Kun me huudamme häntä avuksemme, hänen kätensä ojentuu pelastamaan. “Sillä vuoret väistyvät ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.” Jes. 54: 10”

Suuren Lääkärin seuraajana 38-49.

”... kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.”

Luuk. 21: 31.

”Ajan merkit” on raamatullinen ilmaus, joka löytyy Herramme opetuksissa. Sitä on käytetty ilmaisemaan erityisesti tärkeät tapahtumat, jotka olivat ”liikennemerkkejä”, joissa Jumala antoi meille sanoman itsestään saadakseen meidät ymmärtämään sen ajan vakavuus ja juhlallisuus, jossa me elämme. Ne ovat kuin maantien viittoja, jotka ilmoittavat meille paikan, jossa olemme, suunnan, jolle olemme matkalla ja opastavat meitä löytämään poispääsytien moottoritietä, joka auttaa meitä pääsemään toivottuun päämäärään. Tämä on juuri se syy, miksi erityisesti ehdotonta tarvetta tienviittojen huomioimiseksi on annettava ja niiden näkemiseksi, niin että ne voivat opastaa meitä (Matt. 16:3). Nyt armon vuosi on päättymässä, kun taas toinen vuosi alkaa, emme tiedä, mitä se tuo tullessaan; nyt on tarvittava aika heijastaa muutosta, jonka tulee tapahtua elämässämme.

Ilmaston muutos

Selvästi havaittavien oleellisten luonnonilmiöiden perusteella ilmaston muutokset eivät sijoitu vain yhteen paikkaan tai toiseen, ei jollekin tietylle seudulle tai eristäytyneelle alueelle tai maanosaan; me olemme tekemisissä maailmanlaajuisen ilmiön kanssa. Tavallisesti yksi jakso seuraa toista, ja jokainen luonnehditaan ja tunnistetaan tarkasti lämpötilansa, sateensa ja ilmaston perusteella. Huomaamme ympäristöllä olevan taipumus muuttua. Me pidämme ilmastojaksoa lämpötilan laskijana, tietyn jakson perusteella, kunnes kuumia ajanjaksoja saapuu ja päinvastoin, sitä mukaa kuin lämpötila kohoaa ja tulee huomattavan kylmiä jaksoja. Nykyään talvet eivät ole yhtä äärimmäisyyksiin meneviä kuin aikaisemmin, mutta toisaalta kesät eivät näytä olevan yhtä säännöllisiä ja pysyväisluontoisia kuin muina jaksoina. Ilmiöt voivat olla erilaisia eri paikkojen välillä, mutta joka tapauksessa on havaittu, että ilmasto on kärsinyt epänormaaleista muutoksista. Tosiasiassa Kirjoitukset ovat kauan sitten selittäneet, että säätilassa tulee epätasapainottomuuksia (Ilm. 16: 8), mitä sen vuoksi ei voida pitää vähäpätöisenä asiana. Rakkaat veljet ja sisaret, olemmeko tietoisia, että Jumala puhuu meille luonnon ja sen kehityksen kautta? ymmärrämmekö hänen sanomansa? Minkä läksyn me opimme?

Ekumenia

Hengellisellä alalla tapahtuvia tapahtumia ei pidä aliarvioida, erityisestikään ekumeenisella alalla. Lisäksi johtuen maallistumisesta, materialismista, evoluutio-opista ja epäuskoisuudesta, on yleinen toivomus uskonnon puoleen. Kristityt erityisesti pyrkivät välttämään jakaantumista ja toivovat voivansa esittää maailmalle vahvan yhtenäisyyden. Tämän takia kokouksia pidetään eniten tunnustuksissa eroavien kesken. Näissä on johtajia itämaisista uskonnoista. 50 vuotta sitten olisi näyttänyt mahdottomuudelta saada niin paljon aikaan niin lyhyessä ajassa. Itse asiassa me emme ole hämmästyneitä, kun huomaamme kokouksia polyteististen ja monoteististen johtajien välillä. Ne pyrkivät yhtenäisyyteen. Me emme reagoi seuraavien monoteististen uskontojen välisiin kokouksiin: kristinusko, juutalaisuus ja islamilaisuus tai protestanttien ja katolilaisten välisiin. Tässä suhteessa, niin kuin profeetta julistaa, yksi voima voittaa enemmän ja enemmän alaa, kun taas muut voimat tulevat heikommiksi ja kaipaavat todellista identiteettiään.

Tehdäkseen tehottomaksi eriäväisyyteen johtavat suuntaukset ja

virtaukset, jotka pysyvästi ovat kehittymässä yhteiskunnassa; saadakseen suuremman poliittisen vaikutusvallan hallituksen läsnä ollessa; yltääkseen päämääriin, jotka muuten olisivat mahdottomuuksia saavuttaa, yhteyden, silloin se nähdään ainoana tienä ja mittaamattoman arvoisena päämääränä. Profetian Henki paljastaa tämän suuntauksen seuraavalla tavalla:

”Katolilaiset, protestantit ja maailmalliset hyväksyvät yhtäläillä jumalisuuden muodon ilman voimaa, ja he näkevät tässä unionissa suuren liikkeen maailman käännättämiseksi ja paikan näyttämiseksi kauan odotetulle vuosipäivälle. Maranatha s. 190.

”Kun protestanttisuus ojentaa kätensä yli kuilun tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu yli syvyyden lyödäkseen kättä myös spiritismin kanssa, ja kun maamme (USA, suom. huom.) tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta hylkää kaikki ne perustuslakinsa periaatteet, joihin sen protestanttinen ja tasavaltainen hallitusmuoto pohjautuu, ja kun se ryhtyy toimiin paavillisten valheiden ja petosten levittämiseksi, silloin tiedämme, että saatanan hämmästyttävän toiminnan aika on tullut ja loppu on lähellä. TA. 2, s. 150, 151.

Siksi, vaikka kokouksia järjestetään kaikilla tasoilla ja niissä harjoitetaan yhteydenpitoa, ystävyyttä, kunnioitusta, kiittollisuutta ja yhteistyötä, rakkaus laitetaan ensimmäiselle sijalle ja opilliset eroavuuden toiselle sijalle, kaikki seuraavan tunnuslauseen alla: ”Rakkaus yhdistää, kun taasoppi erottaa.” Tällä tavalla ei ainoastaan ihmisten oppeja devalvoida, vaan Raamatun opit devalvoidaan yhtäläillä. Inhimilliset ja jumalalliset käskyt laitetaan samalle tasolle ja lähtökohta, mikä korostaa inhimillisiä suunnitelmia, lupauksia ja sopimuksia suuressa määrin, on luotu. Organisoidun ja edustuksellisen yhtenäisyyden nimessä ollaan vaiheessa, joka tulee Jumalan lasten ylle: pakottaminen mukautumaan ihmisten järjestykseen ja käskyihin.

Oletko valmistamassa itseäsi tähän hätätilaan? Mitä teet, kun suuri koettelemus on edessäsi? Mitä kokemuksia olet tekemässä Herran kanssa, jotka voivat olla sinulle avuksi suurimmassa kriisissä, mitä koskaan on ollut?

Väkivallan täyttämä maailma

Erään kerran ”maa turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa... sillä maa oli heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; katso, minä hävitän heidät ynnä maan.” (1. Moos. 6: 11, 13). Varmasti kyseinen tilanne on masentava, kuitenkin lopputulos on, että samanlaiset näkymät nähdään tulevaisuudessa. Ajatellen meidän aikaamme Jeesus sanoi: ”Sillä niin kuin

oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.” (Matt. 24: 37). Tänä me tosiaan elämme terrorismissa. Terroristit hyökkäävät, rosvot ja hyökkääjät iloitsevat joka päivä idästä länteen ja pohjoisesta etelään planeetallamme. Me emme juuri muita uutisia kuule kuin näitä. Fundamentalistiset ryhmät, äärimmäisyysliikkeet, tukiryhmät, aseistetut sissit, kilpailevat gangsteriryhmät ja muut järjestävät säännöllisesti kidnappauksia ja hyökkäysyrityksiä. Aurinko ei laske ilman uhreja Molokin kauhealle alttarille yhdessä tai toisessa paikassa. Ihmiselämä on menettänyt arvonsa; sen paikallaan pysymättömyys, turvattomuus ja väkivalta täyttävät maailman verellä. On välttämätöntä jättää jokin paikka, koska siellä ei voi enää elää. Tulee aika, jolloin Jumalan Henki vetäytyy maan päältä, ja hän on itseasiassa jo tekemässä niin.

Tietyistä yksilöistä Pyhä Henki vetäytyy, mutta lepää toisten päällä ja opastaa heitä kohti pyhempää kokemusta, kunnes kääntyy heidät välikappaleeksi Jumalan käsiin. Löydätkö itsesi niiden joukosta, jotka ovat luopuneet vai niiden, joita Pyhä Henki käyttää valittuina välikappaleinaan?

Inhimilliset suunnitelmat ja jumalalliset suunnitelmat

Vuosisatoja sitten Nebukadnessarin aikana Babylonian kaupunki oli huomattavan laaja ja kunnostettu siihen pisteeseen asti, että siitä tuli yksi maailman seitsemästä ihmeestä. Erityistä tyytyväisyyttä mielessään itse kuningas selitti eräänä päivänä: ”Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!” Kuningas vaati kunniaa ilman loppua, miettimättä polyteismia, epäjumalanpalvelusta, väkivaltaa ja kaikkia laittomuuksia, joita tehtiin. Jumala asetti toisia suunnitelmia Babylonian tulevaisuutta varten sillä se tulee olemaan ”niin kuin Sodoma ja Gomorra, jotka Jumala hävitti. (Jes. 13: 19), ”ja tulee kiviroukkioksi (Jer. 51: 37), ”eikä sitä ikinä enää asuta”. (Jes. 13: 20). Vaikka sen rappiotila tuli Meedo-Persian hallintaan, se jatkoi etenemistään asteittain kunnes Jumalan sana oli täysin täyttynyt.

Vielä meidänkin päivinäme me löydämme joitakin samanlaisia unelmia suuruudesta, aikomusta rekonstruoida Babylon juuri sellaiseksi kuin se oli menneisyydessä. Vuonna 1978 tämä työ alkoi, ja vuonna 1987 Nebukadnessarin palatsi oli uudistettu, yhdessä sen kuuluisan kruunun salin kanssa, jossa kirjoitus ilmestyi seinälle Belsassarin hallituksen viimeisenä yönä. Ymmärtääksemme tämän kunniakkaan ja voimallisen päämäärän, 25

vuoden työ tarvittiin ja välittämättä jumalallisesta päätöksestä valtavat määrät rahaa tarvittiin. Enemmän kuin miljoona dollaria investoitiin. Mikä on ollut tulos? Suunnitelman alkuunpanija ei saanut mitään hyötyä, sillä Saddam Hussein itse syyllistyy nyt rikoksiin ihmisyyttä vastaan. Juuri kuten hänen suunnitelmansa kävi, käy kaikkien inhimillisten suunnitelmien kanssa, jotka eivät ole sopusoinnussa Jumalan kanssa. ne vajoavat nollaan, kuka tahansa niiden tahtoisikin toteutuvan.

Rakas veli ja rakas sisar, mitkä ovat sinun todelliset suunnitelmasi? Miten on tulevaisuuden laita? Oletko korjaamassa tätä maailmaa varten vai iankaikkisuutta varten? Mihin keskität voimasi? Pitäisikö sinun ensin vakavasti etsiä Jumalan kuningaskuntaa, nyt kun me löydämme itse yhden askelman maailman historian päättämisestä?

Merkkejä, joita on tapahtunut tämän kirjoittamisen jälkeen

Jopa silloin, kun kirjoitan tätä sanomaa, voimallisia tapahtumia tapahtuu. Me löydämme itsemme Kaakkois-Aasiaa koetelleen katastrofin jälkeen, jolla oli traagisia seurauksia Thaimaassa, Indonesiassa, Intiassa, Sri Lankassa, Malesiassa ja eri maista lähtöisin oleville tuhansille turisteille, jotka olivat tuolla alueella. Intian valtameren perustukset vapisivat. Epänormaalin korkeat aallot, 8 – 10 metriset, jopa 15 metriset, saavuttivat rannikon aiheuttaen paniikkia, tuhoa ja kuolemaa. Eräs veli kirjoitti: ”Mahtava valtameri eteni ja peitti maan pinnan.” ”Monet aallot syöksyivät nopeasti odottamattomalla tavalla.” ”Näin ihmisten kirkuvan ja itkevän niin kuin ei koskaan aikaisemmin, kun taas rannikolla olijat juoksivat sisämaahan päin.” Tsunami tuhosi kaiken, mikä osui sen polulle. Vahinkoja ei voida laskea; lopullista arviota uhrien ja kadonneiden määrästä ei ole mahdollista antaa tälläkään hetkellä. Uutiset tulevat koskettavalla rytmillä, kun taas kuolleiden määrä jatkaa nousuaan päivästä toiseen, se nousee 30.000:sta 60.000:een, 100.000:sta 150.000:een, ja se jatkuu. Perheen jäsenet, sukulaiset ja ystävät etsivät, vaikkakin silti toivovat ja odottavat informaatiota rakkaistaan. Monet ovat haavoittuneet, monet suut ovat nälkäisiä ja monet oman onnensa nojassa olevat lapset, jotka kadottivat vanhempansa, vaeltelevat kaduilla. Lisäksi epidemioiden pelko ja kehittyminen voivat vaatia vielä enemmän uhreja. Odotammeko jotain vielä selvempää? Maapallon akseli on kallistunut. Indonesiassa suuri Sumatran saari siirtyi 30 metriä, kun muut saaret kirjaimellisesti katosivat. Tämä luonnonmullistus on määritelty synkimmäksi moniin vuosiin. Itse luonto puhuu meille selvästi. Tämä on

juuri niin kuin Jeesus sanoi, että tulee olemaan ”...ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. (Luuk. 21: 25). Tämä katastrofi käsitteli ”merta ja aaltoja”. Itse asiassa siirtymiset ovat Raamatun ennustuksen osittaista täyttymistä. Ilmestyskirjasta me opimme, että vuoret ja saaret liikkuvat paikoiltaan yhtenä päivänä (6:14). On myös muita oleellisia asiakokonaisuuksia, sellainen kuin kerätä varallisuutta ja lähettää sitä kansainväliseksi helpotukseksi. Rakkaat sisareni ja veljeni, maailma organisoit ja valmistaa itseään hätätilanteita varten. Miten on meidän laita? Mitä me teemme, jotka odotamme kaikkien aikojen suurinta hätätilannetta? Odotammeko kuin ulkopuoliset tarkkailijat, että jos mitään ei tapahdu, mikään näistä ei vaikuta meihin henkilökohtaisesti? Veljet, sisaret ja ystävät, meillä ei ole aikaa hukattavana. On aika etsiä Herraa koko sydämestämme ja vihkiytyä täydellisesti hänelle.

Läksyn soveltaminen merkitsee lunastusta

Katastrofissa auttaneiden länsimaisten turistien joukossa erään Lontoolaisen nuoren tytön kokemus on ainutlaatuinen. Kun hän kuuli koulussa ilmiöstä, joka tapahtuu valtameressä maanjäristyksen aikana, oli se läksy, jota hän ei unohtanut koskaan. Katsellessaan, miten vedet vetäytyivät takaisin ja havaitessaan tiettyjä ilmiöitä, jotka muistuttivat veden kiehumista, hän muisti kaiken, mitä oli oppinut ja ymmärsi, mitä oli vähällä tapahtua. Tuhlaamatta hetkenkään aikaa hän antoi perheelleen varoituksen samoin kuin muille kylpöijöille sillä alueella, niin he saattoivat välittömästi paeta hiekkarannalta turvaan. Ihmiset ottivat tämän sanoman vakavasti ja pakenivat kuivalle maalle.

Lopputuloksena 121 ihmistä pelastui ja siitä kuului kiitokset sanoman tuojalle ja ihmisten toiminnalle. Eikö tämän pitäisi olla esimerkki meille, koska me olemme saaneet kunnan sanoman meidän aikaamme varten Ylimestarilta? Lähetämmekö edelleen kutsun, että nyt on otollinen aika? Noudattammeko tätä käytännössä omaksi ja toisten pelastukseksi Auttakoon Herra meitä tekemään aarteita taivaaseen.

Lunastuksemme on lähellä

Nämä tapahtumat ovat kumoamattomia jumalallisia vetoamuksia ihmiskunnalle, ja erityisesti Jumalan kansalle, valmistautumaan, vahvistamaan, että lunastushistorian suuri päivä on lähestymässä jättiläisaskelin. Apostoli Paavali selittää, että lunastuksemme on lähellä: ”Ja

tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.” (Room. 13:11). Veljet ja sisaret ympäri maailman, mitä me olemme nähneet ei ole kaikki. Jos edelliset varoitukset eivät saa aikaan toivottua vaikutusta, suuremman tapahtumat seuraavat 2. Piet. 3:10:ssä: ”...silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat.” Voimmeko jäädä sivustakatsojiksi kaiken tämän jälkeen? On niin kuin Herra ei olisi varoittanut meitä. Voimmeko jatkaa hengellisessä penseydessämme ja passiivisuudessaamme? Jos voimme, silloin jäämme anteeksiantamattomaan tilaan ja arvottomiksi hänen valolleen. Voimmeko jatkaa kuten aina, niin kuin mitään ei olisi tapahtunut? Meistä tullaan sanomaan, että me emme ole valmistautuneita ja Herran päivä yllättää meidät kuin varas yöllä. Siksi meidän tulisi kysyä itseltämme seuraavat kysymykset: Mitä haluat minun tekevän, Herra? Me nousemme ja asetamme itsemme Herran käsiin jotta hän voisi tehdä meistä pyhiä välikappaleitaan. Miten me voimme haluta tehdä tämän? Millaista me oletamme opastuksen olevan? Mihin hengelliseen tasoon me haluamme yltää Jumalan Hengen kanssa?

Innoitettu ohje on: ”Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa. Sentähden rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänne.” Jeesus ilmoitti: ”Mutta, kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä... Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.” (Luuk. 21:28, 31). Ja hän jatkaa vetoamista: ”Samoin myös te, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat.” (Matt. 24:33, 34). Hän on antanut meille varoituksen: ”Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niin kuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokseenne Ihmisen pojan edessä.” (Luuk. 21:34-36).

Suokoon Herra armonsa meille saavuttaaksemme tämän valmistautumisen ja että se voitaisiin tehdä tänään. Aamen.

A.Di Franca

”... olivat erottautuneet vieraista kansoista...”

Neh. 10: 29.

Nykyään kautta maailman poliitikot ja uskonnolliset johtajat saarnaavat ja levittävät propagandaa yhtenäisyyden puolesta. Kristityssä maailmassa on voimakas paine kirkkokuntien väliseen yhteistyöhön ja yhtenäisyyteen. Tässä viitataan ekumeeniseen liikkeeseen. Kirja Oxford Advanced learners Dictionary määrittelee ekumenismin ”periaatteeksi tai aikomukseksi yhdistää kristillisen kirkon eri haarat.” paine saada tämä yhtenäisyys aikaan on voimakkaampi ja määrätietoisempi kuin moni tajuaakaan. Ne uskonnolliset organisaatiot, jotka valitsevat pysyttelyn omissa erillisissä arvoissaan riippumattomasti erossa tästä ekumeenisesta liikkeestä, leimataan ”kulteiksi” ja siksi ovat tulevan toiminnan maalitauluja.

Ekumeenisen liikkeen merkityksellisyyden vuoksi vakavana tekijänä määräämässä väliaikaisesta rauhasta tässä maailmassa yhtä hyvin kuin kristittyjen iankaikkisesta kohtalosta, on hyvin tärkeää olla jäämättä tiedottomaksi tosiasioista, jotka ympäröivät ekumeenista liikettä. Siksi me haluamme määritellä, kuka edistää ekumeenista liikettä ja mitkä ovat hänen aikomuksensa ja motiivinsa sen takana. Haluamme myös todeta onko tämä liike täyttämässä Jumalan tahdon ilmaisua Raamatun totuuksien opettajana ja vetämässä ihmisiä lähemmäksi Jeesusta, maailman Vapahtajaa. Tulemme näkemään myös, mitä Raamatun profetia ennustaa, ja miten historialliset tosiasiat testaavat Raamatun totuutta. Hämmästyksellemme huomaamme, että tämä kirjoitus hyvin läheistä sukua ajan merkeille.

Jumalan, Luojan palvonta ja sapatin pyhyys

”Suuret ovat HERRAN teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat. Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. Hän on säätänyt ihmeellisten tekojensa muiston; armollinen laupias on HERRA.” Ps. 111:2-4.

Kysymys luomisen Jumalan palvonnasta on ollut keskeinen aihepiiri heti synnintulon alusta lähtien ja pysyy pelastumisemme avaintekijänä, myös ajan päättymisen hetkellä.

”Ensimmäinen enkeli kehottaa ihmisiä pelkäämään Jumalaa ja antamaan hänelle kunnia sekä kumartamaan häntä, joka on taivaan ja maan Luoja. Tehdäkseen tämän heidän täytyy noudattaa hänen lakiaan. Viisas saarnaaja sanoo: ”Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen

ihmisen tehdä.” Saarn. 12:13. Mikään palvonta ei voi olla Jumalalle mieleen ilman hänen käskyjensä noudattamista. ”Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.” ”Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen rukouskin on kauhistus.” 1. Joh. 5:3; Snl. 28: 9. ST. s. 434.

Jumalanpalvelus erilaisuuden määrittämiseksi

Pian ihmisen langettua syntiin jumalanpalveluksesta tuli tärkeä tekijä, joka määritti eron niiden välillä, jotka olivat uskollisia ja todellisia Jumalalle ja niiden, jotka olivat saatanan puolella. Jumalan 1. Moos. 3:15 mainitsema viha tuli hyvin ilmeiseksi: ”Ja minä panen vainon sinun (käärmeen) ja vaimon (Jumalan kansan – seurakunnan) välille. 1. Moos. 4:3-5 me näemme, miten saatana häiritsi ujuttamalla ihmispahuutta Jumalan säätämään palvontajärjestelmään.

”Kain ja Aabel Aadamin pojat, olivat luonteeltaan kovin erilaisia. Aabel oli mieleltään uskollinen Jumalalle. Hänen mielestään Jumala suhtautui syntiin langenneeseen ihmissukuun oikeamielisesti ja armollisesti, ja kiitollisena hän omaksui pelastustoivon. Mutta Kain oli kapinamielinen ja napisi Jumalaa vastaan sen johdosta, että tämä oli kironnut maan ja ihmissuvun Aadamin synnin vuoksi. Hän päästi mielensä ajautumaan samalle ladulle, joka johti saatanan lankeemukseen – omahyväisiin kuvitteluihin ja Jumalan oikeamielisyyden ja arvovallan epäilyyn.” PP. s. 52.

Jumalanpalvelus Vanhassa ja Uudessa Testamentissa

Kun jäljitämme Raamatun historiaa patriarkkojen ja profeettojen ajasta Uuden Testamentin aikaan, huomaamme, että Jumalan kansan ja maailman välillä oli vakava viha.

”Lopun ajan lähestyessä saatana ryhtyy entistä voimakkaammin kiusaamaan Jumalan työntekijöitä. Hän käyttää inhimillisiä apulaisiaan pilkkaamaan ja solvaamaan niitä, jotka ’rakentavat muurilla’. Mutta jos rakentajat laskeutuisivat alas torjumaan vihollistensa hyökkäyksiä, se vain viivyttäisi työtä. Heidän pitäisi koettaa kumota vastustajiensa aikeet sallimatta minkään keskeyttää työtänsä. Totuus on valhetta voimakkaampi, ja oikeus on voittava vääryyden.

Heidän ei liioin pitäisi sallia vihollistensa voittaa puolelleen heidän ystävyyttään ja myötätuntoaan ja päästä siten houkuttelemaan heitä pois vartiopaikaltaan...

Ne jotka yhtyvät maailmaan, voivat silti väittää olevansa täysin puhtaita,

mutta kun he suosittelivat liittoa sellaisten kanssa, jotka ovat aina olleet totuuden asian vastustajia, meidän tulisi pelätä ja kaihtaa heitä yhtä jyrkästi kuin Nehemia. Sellainen suositus on lähtöisin kaiken hyvän vihollisesta. Se on teeskentelijäin puhetta, jota pitäisi vastustaa yhtä päättävästi nyt kuin silloinkin. Kaikkea vaikutusta, mikä on omiaan horjuttamaan Jumalan kansan uskoa hänen opastavaan voimaansa, olisi vastustettava tarmokkaasti. Syynä siihen, etteivät Nehemian viholliset kyenneet saamaan häntä valtaansa, oli hänen luja antautumisensa Jumalan työhön ja yhtä luja luottamuksensa Jumalaan. PK. s. 456, 457.

Sama pahuuden henki työskenteli Jeesuksen palvelustyön aikaan. Hänen rukouksessaan, joka on kirjoitettu Joh. 17:1-21 näemme Jeesuksen rukoilevan maailmassa olevan kansansa puolesta, että he ”tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” Ja ”että he olisivat yhtä.” Tätä rukousta on usein tulkittu väärin. Jeesus ei rukoillut yhtenäisyyttä vääryyden pohjalle, pikemminkin hän rukoili ”pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.”

”Millaisesta yhteydestä näissä sanoissa on kyse? – Yhteydestä erilaisuudessa. Meidän kaikkien mieli ei liiku samalla kanavalla eikä meille kaikille ole annettu samanlaista työtä. Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle hänelle kuuluvan työn hänen lukuisien kykyjensä mukaan. Tehtävänä on erilaisia töitä ja erilaisilla kyvyillä varustettuja työntekijöitä tarvitaan. Jos sydämemme on nöyrä, jos olemme oppineet Kristuksen koulussa olemaan lempeitä ja ”alhaisia”, me voimme kaikki painautua yhteen meille merkitylle kaidalle tielle. SABC. s. 1148.

”Yhteys Kristukseen asettaa perustan yhteyteen toinen toistemme kanssa. Tämä yhteys on vakuuttavin todiste maailmalle Kristuksen majesteettisuudesta ja vaikutusvoimasta ja hänen voimastaan ottaa synty pois.” Mind, Character and personality, vol. 1, s. 30.

”Koska lähestymme viimeistä ahdinkoa, on erittäin tärkeitä, että Herran välikappaleiden kesken vallitsee sopusointu ja yksimielisyys. Maailma on täynnä melskettä, sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden voiman – paavinvallan – johdolla ihmiset liittyvät yhteen vastustamaan Jumalaa hänen todistajiensa muodossa. Tätä liittoa lujittaa suuri luopio. Samalla kun hän pyrkii yhdistämään kätyrinsä, jotta nämä sotisivat yhdessä totuutta vastaan, hän koettaa saada aikaan erimielisyyttä sen kannattajien keskuudessa.” TA. 3, s. 164.

Pedon palvonta

Ilm. 12:3, 6 me luemme ”Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua. Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.” Tämä on profetia Kristuksen seurakunnan kokemuksesta pimeänä aikana ja se on samanlainen kuin Dan. 7:18-25 ja Ilm 13:1-8.

Kun kristinuskko levisi nopeasti ja monet ottivat evankeliumin sanoman ilolla vastaan, lohikäärme (saatana) käynnisti hirvittävät vainot pakanallisen Rooman välityksellä.

”Saatanan yritykset tuhota Kristuksen seurakunta väkivalloin osoittautuivat tuloksettomiksi. Suuri taistelu, jossa nämä Jeesuksen opetuslapset uhrasivat henkensä, ei päättynyt näiden uskollisten valonkantajien kaatuessa vartiopaikalleen. Tappio merkitsi heille voittoa, Jumalan työntekijät surmattiin, mutta hänen työnsä eteni. Evankeliumi jatkoi etenemistään ja sen kannattajat lisääntyivät. Se valloitti alueita, joihin Rooman kotkatkaan eivät kyenneet lentämään.” ST. s. 45.

Mitä enemmän he vainosivat opetuslapsia sitä enemmän käännyntäisten määrä lisääntyi laumassa. Saatana oli aivan onneton ja siitä syystä hän järjesti Roomalaiskatolilaisen kirkon perustamisen. Se toi pakanallisia perinteitä kristinuskoon. Seurakunta turmeltui, ja kuten profetiassa sanotaan, siitä tuli suuri Babylon.

”Rooman kirkon valtaan nousu merkitsi pimeiden aikojen alkua. Mitä enemmän sen valta lisääntyi, sitä synkemmäksi kävi pimeys. Kristuksen, tosi perustuksen sijasta uskottiin Rooman paaviin. Sen sijaan, että syntien anteeksiantamuksen ja ikuisen pelastuksen toivo olisi pantu Jumalan Poikaan, kansa katsoi paaviin sekä pappeihin ja prelaatteihin, joille paavi oli jakanut valtaansa. Kansalle opetettiin, että paavi on heidän maanpäällinen välittäjänsä ja ettei kukaan voisi lähestyä Jumalaa paitsi hänen kauttaan, ja vieläpä että hän oli heille Jumalan asemassa ja että häntä sen vuoksi oli sokeasti toteltava.” ST. s. 59.

Danielin kirjassa esitetty profetia sanoo: ”Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain.” Dan 7:25. Paavi meni niin pitkälle, että hän muutti jumalanpalvelus päivää seitsemännestä päivästä (lauantaista) ensimmäiseen päivään (sunnuntaihin). Hän toi myös monia muita pakanallisia perinteitä kirkon oppeihin muodostaakseen jumalanpalveluksen. Monien satojen vuosien ajan

sunnuntaita on pyhitetty pakanallisen auringon jumalan Baalin palvelemiseksi. (2. Kun. 23:5). Vuonna 321 jKr. keisari Konstantinus hyväksyi sunnuntain pyhittämisen levon ja palvonnan päiväksi.

”Konstantinuksen sunnuntailaki: Keisari Konstantinuksen 7. 3. 321 asettama laki työstä lepäämisen päivästä kuului seuraavasti: Kaikkien asiantuntijoiden, kaupunkilaisten ja käsityöläisten on levättävä kunnioitettuna auringon päivänä.” GC. s. 680.

Konstantinuksen välityksellä sunnuntain palvonta sai lain voiman, ja Rooman kirkko siunasi ja pyhitti sen.

Profetia ennusti, että ihmiset ”kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?” Ilm. 13: 4.

Evankeliset ja ekumenia

Tänään kuulemme kutsuja yhdistymisen puolesta – ekumeniasta. Kirkko-organisaatioita rohkaistaan liittymään ekumeeniseen liikkeeseen ja innostetaan työskentelemään yhdessä evankelisissa kampanjoissa ja muissa samantapaisissa toiminnoissa. Vahvoja kansainvälisiä liikkeitä kuten World Council of Christian Churches (WCCC) ja kansallisia ja paikallisia liikkeitä on perustettu ja organisoitu pääasiallisena tarkoituksenaan yhdistää kaikki kristityt kirkot yhteisen sateenvarjon alle. Saavuttaakseen tämän päämäärän ne tekevät suuria ponnisteluja turvatakseen siviiliauktoriteettien tuen, jotta nämä määräisivät sen lailla, ja niillä on myös Roomalaiskatolilaisen kirkon ja muiden pakanauskontojen tuki.

Tämän aihepiirin pitäisi tuoda mieleemme ainakin seuraavat kysymykset: Kuka on tämän ekumeenisen pyrkimyksen takana? Edustaako se todella Jumalan tahtoa? Mitä Raamattu ja profetian henki opettavat tällaisesta sopimuksesta? Mikä tulisi olla meidän asemamme Jumalan jäännöskansana?

Monia vuosisatoja uskolliset uskovat seisivat lujina uhmaten Rooman oppeja ja traditioita kutsuen niitä ihmisten käskyiksi. He olivat valmiita mieluummin kuolemaan marttyyreinä kuin tekemään kompromisseja Rooman kanssa. Yli 50.000.000 ihmistä uhrasi elämänsä puolustaessaan Raamatun totuutta. Heidän positiivinen asenteensa aiheutti todellisuudessa eri protestanttisten organisaatioiden perustamisen, jotka erosivat Roomalaiskatolilaisesta kirkosta. Näitä olivat esim. anglikaanit, luterilaiset, herrnhutilaiset, prespyteerit, mennoniitat, baptistit, metodistit, jne. Noina uskonnollisen sarron aikoina jokainen protestantti tiesi hyvin selvästi, kuka

edusti antikristusta – paavius.

Toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1945 protestanttiset kirkot organisoivat itselleen kattojärjestön, jota kutsutaan World Council of Christian Churches (WCCC). Tämän maailmanlaajuisen liittouman päämäärä on tuoda kaikki protestanttiset kirkot yhteen ja laittaa pois kaikki opilliset ristiriitaisuudet ja yhdessä levittää evankeliumia. Tämä on ollut yksi esitilanteista tämän organisaation jäsenenä olemiselle. Tämän päämäärän saavuttamiseksi maailman kaikissa maissa määrätyt ponnistelut on tehty kansallisella tasolla kristittyjen kirkkojen yhdistämiseksi, jotka sitten liittyisivät WCCC:hen.

Mitä helluntalaisista?

”Helmikuussa vuonna 2000 piispa Carl H. Montgomery II:n johtama 170:n Amerikkalaisen helluntalaisen piispan johtama lähetystö teki historiallisen vierailun Vatikaaniin antaakseen kunnianosoituksen heidän `isovanhempiensa kirkolle` niin kuin he itse sitä kutsuivat. Kutsuen heidät Vatikaanin kaupunkiin paavi Johannes Paavali II sanoi: Olen vakuuttunut, että teidän vierailunne Roomaan auttaa vahvistamaan ekumeenisia suhteita katolilaisten ja helluntailaisten välillä.

Ottaen vastaan paavin kutsun lähetystön johtaja piispa Carl H. Montgomery II sanoi: `Sanon, että paavi voi auttaa tässä eteenpäin.`” Masemakweli Magazine, 13. 2. 2000.

Rooman suunnitelma Islamin uskoa ja muita pakanauskontoja varten

Lokakuussa vuonna 1965 paavi Paavali VI antoi seuraavan julistuksen koskien Roomalaiskatolilaisen kirkon ja muslimien välistä suhdetta: ”Kirkko suhtautuu kunnioituksella myös muslimeihin. He palvovat yhtä Jumalaa eläen ja olennaisesti kuuluen hänelle; armolliselle ja kaikkivoivalle taivaan ja maan Luojalle, joka on puhunut ihmisille. He vastaanottavat tuskia alistuakseen kokosydämisesti jopa hänen salaperäisille määräyksille, aivan kuin Aabraham, jonka kanssa islamin usko mielihyvin liittyy itsensä alistuen Jumalalle. Vaikka he eivät tunnusta Jeesusta Jumalaksi, he kunnioittavat häntä suuresti profeettana. He myös kunnioittavat Mariaa, hänen neitsyt äitiään ja tänä aikana he jopa kutsuvat häntä pyhimykseksi. Lisäksi he odottavat tuomiopäivää, jolloin Jumala tarjoaa aterian kaikille niille, jotka ovat nousseet kuolleista. Lopuksi he arvostavat moraalista elämää ja Jumalan palvontaa erityisesti rukouksilla, almujen antamisilla ja

paastoamisella.

Koska vuosisatojen kuluessa ei pelkästään muutama riitaisuus ja vihamielisyys ole noussut kristittyjen ja muslimien välillä, tämä pyhä synodi kehottaa kaikkia unohtamaan menneisyyden ja työskentelemään vilpittömästi molemminpuoliseen ymmärtämykseen ja säilyttämään ja edistämään yhdessä koko ihmiskunnan parasta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja moraalista hyvinvointia yhtä lailla kuin rauhaa ja vapautta.”

Englannissa Sunday Telegraph –lehden heinäkuun 16. päivän numerossa vuonna 1997 oli tällainen otsikko: ”Katolilaisten sitoutuminen islamilaisten kanssa järkytti Washingtonia.” Maaliskuun 11. 1999 CNS raportoi: ”Katolilais – Islamilainen liitto edistyy, kun paavi tapaa Iranin presidentin.”

Jumalan kutsu kansalleen

Varoituksen sanoma on tässä: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani.” Sekä Jumalan kansana että yksilöinä meidän on lähdettävä ulos Babylonista, niin että emme osallistuisi sen synteihin, vaan säästyisimme vitsauksilta. Babylon, niin kuin tässä mainitaan, tarkoittaa kaikkia uskonnollisia ja kristillisiä organisaatioita, jotka seuraavat Roomalaiskatolilaisen kirkon oppien mallia. ”Lähtekää ulos” ei tarkoita pelkästään eroamista langenneista kirkoista, vaan erota täysin synneistä, joihin ne ovat syyllisiä ja seistä vahvana totuuden ja Jumalan käskyjen puolustamisessa.

”Silloin kun Kristuksen uskonto joutuu suurimman halveksunnan kohteeksi, kun hänen lakiaan eniten hyljeksitään, tulee meidän osoittaa palavinta intoa ja pelottominta rohkeutta ja lujutta. Totuuden ja vanhurskauden puolustaminen silloin kun enemmistö jättää meidät, Herran taistelujen taisteleminen silloin kun sankarit ovat harvassa – se on oleva koetuksemme. Tänä aikana meidän täytyy hankkia lämpöä nähdessämme toisten kylmyyden, rohkeutta nähdessämme toisten pelkuruuden ja uskollisuutta nähdessämme toisten petollisuuden. TA. 2, s. 27.

Me lähestymme tämän maailman historian loppua. Monet profetiat täyttyvät silmiemme edessä. Jumalan viha on maan yllä. Hirveitä sairauksia, katastrofeja, sotia ja huhuja sodista on kaikkialla; silti ihmiset eivät näe ajan merkkejä.

Luuk. 21:25, 26 Jeesus ennusti: ”Ja on oleva merkit... ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä

taivaitten voimat järkkyvät.” Meidän on korkea aika tehdä perusteellinen valmistautuminen.

Yksi armon vuosi on lopuillaan. Velvollisuutemme on kysyä itseltämme seuraavat kysymykset: Olenko kuluneen vuoden aikana tullut lähemmäksi Herraani Jeesusta vai olenko mennyt pois päin hänestä? Olenko innokas profetioiden tutkija erottaakseni niiden täyttymisen? Oivallanko, että se, mitä tapahtuu kirkoissa on merkki pian tulevasta Jeesuksesta?

Pian kohtaamme Jumalan ihanan lupauksen, joka on kerrottu Mal. 3:16-18; 4:1-3. Innostakoon Jumala sydämemme ja mielemme, jotta uudistaisimme sopimuksemme ja päätöksemme hänelle tämän rukousviikon aikana, on toivoni ja rukoukseni Jeesuksen nimessä. Aamen.

N. P. Shirima

Pelastuksen salaisuus

Pyhästä Raamatusta löydämme kaksi pääsalaisuutta, joita ihmisen ei ole helppo ymmärtää. Ensimmäinen on laittomuuden salaisuus ja toinen on pelastuksen salaisuus. Miten synti syntyi Luciferin sydämessä, kun taivas on puhdas? Lucifer muuttui saatanaksi ja salaperäisesti alkoi toimimaan Jumalaa, Jeesusta Kristustaa ja pyhää lakia vastaan.

Kuinka Jumala voi pelastaa ihmisen armosta ja samalla täyttää pyhän lakinsa? Tässä aiheissä Herran avulla käsittelemme tämä tärkeä asia.

Pelastuksen salaisuus

Tämä salaisuus on tullut ilmi Jeesuksen kautta. Hänen kauttaan Jumala ilmoittaa ja selvittää meille pelastuksen salaisuuden.

”Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.” 1 Tim. 3:16.

Ainoastan Pyhän Hengen johdolla tulemme kykeneviksi ymmärtämään tätä salaisuutta sen verran, mitä on tarpeellista pelastuksemme tähden.

Jeesus syntyi ihmiseksi

”Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.” Matt. 1:21. Ihmisenä Jeesus eli maan päällä, voidakseen auttaa meitä ja antaa meille esimerkin

kaikessa. Hän taisteli syntiä vastaan sillä hegelisellä voimalla, joka on tarjona meillekin. Jeesus ei menettänyt jumaluuttaan omaksumalla ihmisruumiin heikkoutta, mutta Hän ei koskaan käyttänyt jumalallista voimaansa helpottaakseen elämäänsä maan päällä.

”Ihmisenä Kristus pääsi kosketukseen ihmisten kanssa, Jumalana Hän on yhteydessä Jumalan valtaistuimen kanssa. Ihmisen Poikana Hän antoi meille esimerkin kuuliaisuudesta; Jumalan Poikana Hän antaa meille voimaa totella....” AT. 14.

Näemme, että me tarvitsemme Jeesusta ei ainoastaan Jumalan Poikana, mutta myös ihmisen Poikana, koska ihmisenä Jeesus antoi meille esimerkin kaikessa.

”Elämällään ja kuolemallaan Kristus sai aikaan enemmänkin kuin toipumisen synnin aikaansaamasta tuhosta. Saatanan tarkoitus oli aikaansaada ikuinen ero Jumalan ja ihmisen välillä, mutta Kristuksessa me tulemme liitetyiksi Jumalaan läheisemmin, kuin jos emme olisi koskaan langenneet. Ottaessaan päälleen meidän luontomme Vapahtaja on liittänyt itsensä ihmiskuntaan katkeamattomin sitein. Hän on liittynyt meihin ikuisiksi ajoiksi. »Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa.» Joh. 3:16. Hän ei antanut Häntä vain kantamaan meidän syntejämme ja kuolemaan meidän puolestamme. Hän antoi Hänet langenneelle ihmiskunnalle. Saadakseen meidät vakuuttuneiksi järkkymättömästä rauhantahdostaan Jumala antoi ainokaisen Poikansa tulemaan ihmisperheen jäseneksi ja ikuisesti säilyttämään ihmisluontonsa. Tämä on pantti siitä, että Jumala on täyttävä sanansa. »Sillä lapsi on *meille* syntynyt, poika on *meille* annettu, jonka hartioilla on herraus.» Jumala otti ihmisluonnon Poikansa persoonassa ja vei sen ylös taivaaseen. »Ihmisen Poika» istuu maailmankaikkeuden valtaistuimella. »Ihmisen Pojan» nimi on »Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas». Jes. 9:6. MINÄ OLEN on välimies Jumalan ja ihmiskunnan välillä ollen yhteydessä kumpaankin. Hän, joka on »pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu», ei häpeä kutsua meitä veljikseen. Hepr. 7:26; 2:11. Kristuksessa maallinen ja taivaallinen perhe ovat liitetyt yhdeksi. Kirkastettu Kristus on meidän veljemme. Taivas on kätkeyty ihmisyteen, ja ihmiskunta lepää ikuisen rakkauden helmassa.” AT. 15.

Jeesus on ”vanhurskautunut Hengessä”

Usein Jumala antoi erikoisia todisteita Jeesuksesta Pyhän Hengen kautta.

”Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä. Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt”. ” Matt. 3:16, 17. Pyhän Hengen kautta Taivaallinen Isä todisti Johannes Kastajalle ja kaikille, jotka olivat siellä paikalla, että tämä ihminen Jeesus, joka otti kasteen, on myös Jumalan Poika, Hän on lähetetty Messias, maailman Vapahtaja. Vähän myöhemmen, kun Jeesus kutsui opetuslapsia ja aloittu tehtävänsä Messiaana, kerran Hän otti mukaansa Pietari, Jaakob ja hänen veljensä Johannes menivät korkealle vuorelle. Tämä oli hyvin tärkeä tapahtuma näille kolmelle opetuslapselle, he saivat nähdä ja kuulla todistuksen Jeesuksesta taivaasta.

”Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä”. ” Matt. 17:5.

Kerran Jeesus kysyi opetuslapsilta: ”Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?” Niin he sanoivat: ”Muutamat Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista”. Hän sanoi heille: ”Kenenkä te sanotte minun olevan?” Simon Pietari vastasi ja sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika”. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.” Matt. 16:13-17.

Näin Jumala on toiminut Pyhän Hengen kautta ja todistanut Jeesuksesta, että Hän ei ollut ainoastan ihmisen Poika, mutta myös Jumalan Poika.

Jeesus tuli maan päälle edustamaan Hänen Isäänsä, todistamaan Hänen luonteestaan, joka tulee esille Hänen laissa, osoittamaan Isänsä rakkautta ja kutsumaan ihmisiä tulemaan takaisin Jumalan luokse, että pelastuisivat. Hänen toimintansa aikana Jeesus rukoili: ”Isä, kirkasta nimesi!” Niin taivaasta tuli ääni: ”Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava”. ” Joh. 12:28.

”Näyttäytynyt enkeleille”

Jeesuksen piti osoittaa myös enkeleille, että Hänen Isänsä on vanhurskas ja rakkaus, mutta saatana on murhaaja. Tämä asia tuli ilmi Golgatan ristillä. Jumala ei voinut tehdä kompromisseja lakinsa suhteen, Hän on vahurskas, mutta samalla Hän on rakkaus ja rakkaudesta ihmiseen Hän antoi Poikansa uhriksi.

”Elämällään ja kuolemallaan Kristus todisti, ettei Jumalan vanhurskaus

tehnyt tyhjäksi Hänen armoaan, vaan että synty voitiin antaa anteeksi, sekä että laki on vanhurskas ja sitä voidaan täydellisesti noudattaa. Saatana syytökset tehtiin tyhjiksi. Jumala oli antanut ihmiselle selvän todistuksen rakkaudesta.” AT. 735.

Kun Jeesus kuoli ristillä saatana naamio otettiin pois ja enkelit ymmärsivät, että hän on murhaaja.

”Tuon suuren taistelun alkaessa enkelit eivät ymmärtäneet tätä. Jos Saatana joukkoineen olisi silloin saanut niittää syntiensä täyden sadon, he olisivat tuhoutuneet, mutta taivaan olennoille ei olisi käynyt selväksi, että tämä oli synnin välttämätön seuraus. Epäily Jumalan hyvyyttä kohtaan olisi jäänyt heidän sieluunsa pahan siemenen kaltaisena, joka kerran tuottaisi synnin ja tuskan kauhean sadon.

Mutta näin ei ole silloin, kun suuri taistelu tulee päättymään. Silloin, kun Jumalan suunnitelma on täyttynyt, Jumalan luonne paljastuu kaikille luoduille olennoille. Hänen lakinsa säädösten huomataan olevan täydellisiä ja muuttumattomia. Synty on ilmaissut luontonsa ja Saatana luonteensa. Silloin synnin hävittäminen todistaa Jumalan rakkautta ja vahvistaa Hänen kunniaansa niiden lukemattomien olentojen edessä, jotka iloitsevat Hänen tahtonsa noudattamisesta ja joiden sydämessä on Hänen lakinsa.” TA. 737.

Golgatan uhrin kautta koko maailmankaikkeuden edessä annettiin todistus Jumalan muuttumattomasta vanhurskaudesta ja rakkaudesta. Siellä paljastettiin pelastuksen salaisuus!

"saarnattu pakanain keskuudessa"

Heti Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen levitettiin ihana sanoma pelastuksen salaisuudesta.

Jeesus sanoi opetuslapsille: ”vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka”. Apt 1:8. Tuloksena siitä, että evankeliumi on saarnattu myös pakanain keskuudessa hekin saivat tämän ihanan sanoman ja tulivat uskon tielle.

Herra puhui Ananialle Sauluksesta: ”Mutta Herra sanoi hänelle: ”Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.” Apt 9:15. Apostoli Paavali saarnasi sanomaa monessa pakanain maissa, hän tuli myös Makedoniaan ja ennen kuolemansa, hän saarnasi Roomassa.

Apostoli saarnasi Jumalan salaisuudesta: ”Tätä armoa hän on

ylenpalttisesti antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä - siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, - oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä.” Ef. 1:8-10

”Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.” Ef. 5:32. Kristus ja seurakunta on suuri salaisuus apostoli sanoi! Miksi! Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen ja Hänen yhteytensä seurakuntaan on kuin avioliitto. Jeesus on ylkä ja seurakunta on morsian. Aivan kuten avioliitossa mies ja vaimo tulevat yhdeksi lihaksi, nin myös me olemme tulleet yhdeksi lihaksi, kun teimme liiton Jeesuksen kanssa. Tämä on kaikkein lähin yhteys, jossa nähdän hellä rakkaus. Jeesus rakastaa morsiansa niin paljon, että antoi elämäsä sen edestä! Miten me vastamme tähän rakkauteen? Tästä meidän pelastuksemme riippuu! Juuri tämä on se pelastuksen salaisuus. Jos todella olemme rakastuneet Jeesukseen, me rakastamme silloin myös Hänen seurakuntaansa, joka on Hänen ruumiinsa. Jos todella rakastamme Jeesusta, me haluamme olla uskollisena Hänelle ja pysyä Hänen ruumiissaan. Emme halua tehdä aviorikosta ja palvella epäjumalia, joita nykyisin on paljon. Jeesus pyytää: ”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Joh 15:4. Kun pysymme Jeesuksessa olemme turvassa ja kasvamme Hänen rakkaudessaan. Apostoli Paavalin kautta on sanottu: ”Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta,” Ef. 6:18, 19.

Jumalan neuvo on pysyä yhdessä, valvoa ja rukoilla toistemme puolesta ja evankeliumin salaisuuden julistamisen puolesta. Kun pysymme Kristuksessa, Hän selittää, että silloin meille tulee hedelmiä, koska saamme elävää ravintoa Hänestä.

Jumalan sana ilmoittaa meille vielä asioita, jotka kuuluvat pelstuksen salaisuuteen: ”vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasunaan, Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeteoille.” Ilm 10:7.

Seitsemännen enkelin ääni alkoi kuulua vuodesta 1844, silloin Jeesus

meni taivalliseen pyhäkön kaikkein pyhimpään ja aloitti Ylimmäisen Papin virkaansa. Alkoi tutkivan tuomion ja sinetöimisen aikakausi. Vuonna 1888 annettiin ”Kristus meidän vanhurskaudemme” sanoma, josta meidän pelastuksemme riippuu. Tämä on ikuisen evankeliumin sanoma. Se on Jeesuksen vanhurskauden valkoinen puku, eli Hänen luonteensa annetaan meille lahjaksi. Uskon kautta me otamme tämän lahjan ja kuljemme uskon elämässä eteenpäin Jeesuksen askelissa. Hän valmista meille tien ja tustelle puolestamme, niin Hänen avulla me voitamme, koska Hänen volkoinen puku on kuin panssari meidän päällemme. Näin puettuna tässä valoisessa puvussa me saamme Jumalan sinetin.

”Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskaus.” Ilm 19:7, 8.

"uskottu maailmassa"

Sanoma Jeesuksesta-maailman Pelastajasta tuo paljon hedelmiä. Apostolien aikana, sen jälkeen, kun saivat Pyhän Hengen lahja näemme, että suuria joukkoja tuli uskoon. ”Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.” Apt 2:41.

Usko Jeesukseen on antanut Hänen seuraajilleen voiman ja intoa palvella Häntä, silloinkin kun heitä tapettiin kuin ”lampaita”. Hprealaiskirjeessä luvussa 11 meille on kerrottu monista uskon sankareista, jotka antoivat todistuksensa uskosta Jeesukseen, kun olivat valmiit antamaan henkensä Vapahtajan edestä.

Ennen Jeesuksen takaisintuloa ehtosateen aikana meille on ilmoitettu todistuksissa, että suuri joukko tulee totuuden puolelle.

"otettu ylös kirkkauteen."

Enkelien ilo oli sanomaton ottakseen vastaan kirkastettu Jeesus takaisin taivaaseen.

”Koko taivas odotti saadakseen lausua Vapahtajan tervetulleeksi taivaan saleihin. Noustessaan taivaaseen Hän näytti tietä, ja Häntä seurasi joukko vankeja, jotka olivat vapautuneet Hänen ylösnousemuksessaan. Tätä riemukasta kulkuetta seurasi vielä enkelijoukko ylistyshuudoin ja taivaallisin lauluin. Heidän lähestyessään Jumalan kaupunkia huutavat

Kristusta saattavat enkelit: »Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, Kunnian Kuninkaan käydä sisälle!»

Riemuiten vastaavat odottavat vartijat: »Kuka on se Kunnian Kuningas?» He eivät sano näin siksi, etteivät he tietäisi, kuka Hän on, vaan saadakseen kuulla riemuisaa ylistystä tulvivan vastauksen:

»Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa. Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, Kunnian Kuninkaan käydä sisälle!»

Jälleen kuuluu vaativa kysymys: »Kuka on se Kunnian Kuningas? sillä enkelit eivät koskaan väsy kuulemaan Hänen nimensä ylistystä. Saattavat enkelit vastaavat: Hän on Herra Sebaot, Hän on Kunnian Kuningas?» Ps. 24: 7 - 10.

Silloin Jumalan kaupungin portit avautuvat selkoselälleen, ja enkelijoukko astuu sisään myrskyisten sävelten pauhatessa...

Hän astuu Isänsä eteen. Hän näyttää haavoitettua päätänsä, lävistettyä kylkeään ja naulojen repimiä jalkojaan. Hän kohottaa kätensä, joissa näkyvät myös naulojen jäljet. Hän viittaa voitonmerkkeihinsä ja tuo Jumalan eteen heilutuslyhteen, ne, jotka nousivat ylös Hänen kanssaan edustaen sitä suurta joukkoa, joka tulee astumaan esiin haudasta Hänen tullessaan toisen kerran. Hän lähestyy Isäänsä, joka iloitsee yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen ja riemuitsee kiitoslauluin yhdestä ainoastakin sielusta. Ennen maailman perustamista Isä ja Poika tekivät liiton lunastaakseen ihmisen, jos hän joituisi Saatanan valtaan. He olivat liittäneet kätensä yhteen juhlallisesti luvaten, että Kristus tulisi ihmiskunnan takaajaksi. Tämän lupauksen Kristus oli täyttänyt. Kun Hän ristillä huusi: »Se on täytetty!» nämä sanat oli tarkoitettu Isälle. Sopimus oli täydellisesti täytetty. Nyt Hän lausuu: »Isä, se on täytetty. Olen tehnyt Sinun tahtosi, oi Jumalani. Olen suorittanut lunastustyön. Jos Sinun vaatimuksesi ovat tyydytetyt, —minä tahdon että missä minä olen, siellä nekin, jotka Sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani.» Joh. 19:30; 17:24.

Jumalan äänen kuullaan julistavan, että vaatimukset on täytetty. Saatana on voitettu. Kristuksen omat, jotka maan päällä taistelevat ja kilvoittelevat, ovat vastaanotetut »siinä rakastetussa». Ef. 1:6. Heidät on julistettu vanhurskaiksi taivaan enkelien ja lankeamattomien maailmojen edustajain edessä. Missä Hän on, siellä seurakuntakin on oleva». Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensä.» Ps. 85:10. Isän käsivarret ovat Hänen Poikansa ympärillä, ja käsky kuuluu: »Ja

kumartakoot Häntä kaikki Jumalan enkelit.» Hepr. 1:6.

Sanomattomalla ilolla hallitukset, vallat ja voimat tunnustavat Elämän Ruhtinaan ylivallan. Enkelijoukot heittäytyvät maahan Hänen eteensä, ja taivaan saleissa kaikuvat ilohuudot: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen!» Ilm. 5: 12.

Voittolaulut yhtyvät enkelien harppujen helinään, kunnes koko taivas on tulvillaan kiitosta ja ylistystä. Rakkaus on voittanut. Kadotettu on löydetty. Koko taivas kaikuu valtavista sävelistä, jotka yhtyvät ylistykseen: »Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!» Ilm. 5:13.” AT. 800. 802.

Tässä todistuksessa sanottiin: ”Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisillensa.» Ps. 85:10. Isän käsivarret ovat Hänen Poikansa ympärillä...” Ainoastaan Jeesuksen uhrin kautta oli mahdollista täyttää Jumalan totuus ja vanhuskaus, koska ne eivät muutu. Hänen uhrinsa on armon ja rakkauden osoitus meihin.

Todistuksessa oli sanottu myös: ”Missä Hän (Jeesus) on, siellä seurakuntakin on oleva” Olkoon kiitos ja kunnia taivaalliselle Isälle ja meidän Vapahtajallemme suuresta uhrista, jonka kautta me pelastumme. Amen.

Vladimir Marinov

Beetlehem, Jeesuksen syntymäkaupunki

Beetlehem sijaitsee 9 kilometriä Jerusalemissa etelään ja nykyään siellä on noin 30 000 asukasta. Se on kristinuskon pyhin kaupunki. Kaikki kristityt eivät kuitenkaan tunne sitä Jeesuksen syntymäpaikkana. Teologian opiskelijoille tehdyssä kyselyssä kaikki eivät tieneet, missä Jeesus on syntynyt. Beetlehem on osa niin sanottua ”Westbank”, ja se on erotettu Israelista turva-aidalla.

Beetlehem tarkoittaa: Leivän talo. Kuitenkaan elämän leipä ei tullut tästä paikasta, vaan Kristukselta, joka siellä syntyi. Joh.6:35 ”Jeesus sanoi heille, minä olen elämän leipä.”

Raamatussa Beetlehem mainitaan ensimmäisen kerran 1. Mos. Kirjassa 35:19. Jaakob oli matkalla kotiin Kaanaaseen, kun hänen lempivaimonsa Raahel kuoli heidän toisen pojan Benjamin synnytyksessä. Raahel haudattiin Beetleheimiin. Tuomarin kirjassa 17:7-13 mainitaan Beetlehem toisen

kerran. Se oli tuomarien aikaa Israelissa ja jae kertoo meille: ”ja jokainen teki sitä, mikä hänen mielestään oli oikein.” Kolme muuta kuolintapausta liittyy Beetlehemiin. Ruutin kirja kertoo Elimelekistä, Noomista ja heidän pojistaan. He olivat kotoisin Beetlehemistä, ja miesten kuoleman jälkeen Noomi ja Ruut, hänen miniänsä, palasivat takaisin sinne. Ruut oli oppinut tuntemaan oikean uskon Jumalaan ja seurasi Noomia Beetlehemiin. Siellä hänen elämänsä sai ihmeelisen jatkoon. Mentyyään naimisiin Boosin kanssa hän sai pojan nimeltä Oobed ja hänestä tuli Daavidin, Israelin kuninkaan isoisä. Beetlehemia kutsutaankin usein Daavidin kaupungiksi, koska sen kukkuloilla hän hoiti isänsä lampaita. Kunnes eräänä päivänä Jumala lähetti profeetta Samuelin sinne. Hän voiteli Davidin Israelin seuravaksi kuninkaaksi 1. Sam. 16:1-13.

Miika 5:2:ssa enustetaan, että Beetlehemissä pitää syntyä vielä paljon suurempi kuningas: ”Mutta sinä Betlehem, Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista.”

Luuk. 2:4-7 luumme tämän ennustuksen täyttymisen. Tämä ”joulukertomus” luetaan kaikissa kirkoissa joka vuosi 24. joulukuuta. Jeesus syntyi Beetlehemissä, se on historiallisesti totuus, mutta ei varmaankaan joulukuussa. Koska silloin on myöskin Israelissa talvi ja sadeaika. Kukaan paimen ei ole silloin lampaittensa kanssa yöllä ulkona. Luultavasti se oli syys-tai lokakuu. Jeesuksesta puhutaan usein sanoen Jeesus Nazaretista. Matt. 21:11. Hän syntyi Beetlehemissä, mutta kasvoi Nasareetissa. Mutta hän kävi usein siellä, koska hänen ystävänsä Lasarus asui Beetlehemissä sisariensa Martan ja Marian kanssa. Joh. 11:1. Ja siellä tapahtui yksi hänen suurimmista ihmeistään, kun hän herätti Lasaruksen kuolleista.

Beetlehem on myös yksi paikka historian suurimmista lapsimurhista. Kun Herodes sai tietää idän viisailta miehiltä, että Beetlehemissä oli syntynyt kuningas, hän pelästyi ja antoi tappaa kaikki kaksi vuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset. Näin Jeremian 31:15 sanat täyttyivät. ”Kuule, Raamasta kuluu valitus, katkera itku, Raakel itkee lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan lastensa tähden, sillä niitä ei ole.”

Hopeinen tähti Jeesuksen syntymäkirkon lattialla näyttäisi meille tänään paikan, missä Jeesus on syntynyt. Siinä on myös kirjoitus: Täällä Jeesus Kristus syntyi neitsyt Mariasta.

Birgitta-sisko

»VALMISTAUDU, VALMISTAUDU, VALMISTAUDU»

»Valmistaudu, Israel, kohtaamaan Jumalaasi.» Aam. 4:12.

Jos Kristus tänään ilmestyisi taivaan pilvissä, kuka — olisi valmis kohtaamaan hänet? Entä jos meidät temmattaisiin taivasten valtakuntaan sellaisina kuin nyt olemme? Olisimmeko valmiit liittymään Jumalan pyhien joukkoon, elämään sopusoinnussa kuninkaallisen suvun kanssa ja taivaallisen Kuninkaan lasten kanssa? Miten sinä olet valmistautunut tuomiota varten? Oletko sinä tehnyt rauhan Jumalan kanssa? Teetkö työtä yhdessä hänen kanssaan? Pyritkö auttamaan lähimmäisiäsi: perhettäsi, naapureitasi, sukulaisiasi, ystäviäsi, niitä, jotka eivät pidä Jumalan käskyjä? Valmistaudummeko kohtaamaan Jumalan?

Jos pääsisimme taivaaseen sellaisina kuin nyt olemme, kuinka moni meistä voisi katsoa Jumalaan? Kuinka moni meistä on pukeutunut hääasuun? Kuinka moni meistä on tahraton ja virheetön? Kuinka moni meistä on arvollinen ottamaan vastaan elämän kruunun? — Asemalla ei ole mitään merkitystä. Kristuksen sisäinen tuntemus tekee ihmisen kelvolliseksi ottamaan vastaan elämän kruunun, joka ei katoa.

Minulle osoitettiin jäännöskansa maan päällä. Enkeli sanoi sille: »Tahdotteko välttää seitsemää viimeistä vitsausta? Jos tahdotte, niin teidän täytyy kuolla elääksenne. Valmistukaa! Valmistukaa! Valmistukaa! Teidän tulee valmistautua perusteellisemmin, kuin tähän saakka olette valmistautuneet — Uhratkaa kaikki Jumalalle! Laskekaa kaikki hänen alttarilleen - itsenne, omaisuutenne, kaikki - elävänä uhrina! Kunniaan pääsy edellyttää kaiken luovuttamista.»

Kristus tulee »suurella voimalla ja kirkkaudella» — Hän tulee omassa ja Isänsä kirkkaudessa. — Jumalattomien paetessa hänen näkyvistään Kristuksen seuraajat riemuitsevat. - - Uskollisille seuraajilleen Kristus on ollut jokapäiväisenä kumppanina ja läheisenä ystävänä. He ovat eläneet läheisessä, jatkuvassa yhteydessä Jumalan kanssa. Herran kunnia on koittanut heidän ylitseen. — Nyt he saavat katsella Kuningasta hänen valtasuuruudessaan ja riemuita hänen kunniansa täydessä loistossa. He ovat valmiit käymään taivaan yhteyteen, sillä heillä on taivas sydämessään.

Jos asiiasi Jumalan kanssa ovat kunnossa tänään, olet valmis kohtaamaan Kristuksen, jos hän tulisi tänään.

Pitäkööt seurakuntamme jäsenet katseensa kiinnitettynä ristiinnaulittuun ja ylösnousseeseen Vapahtajaan, joka on heidän iäisyystoivonsa keskus. Tämä on meidän sanomamme, meidän todistuksemme, meidän oppimme, meidän varoituksemme paatuneille synnintekijöille, meidän lohdutuksemme kärsiville; tämä on jokaisen uskovan toivo. Jos saamme ihmisten kiinnostuksen heräämään ja heidän katseensa kiinnittymään Kristukseen, voimme itse astua syrjään ja vain kehottaa heitä pitämään katseensa kiinnitettynä Jumalan Karitsaan. — Joka on kiinnittänyt katseensa Jeesukseen, luopuu kaikesta muusta. Hän kuolee omalle itsekkäälle minälleen. Hän uskoo Jumalan sanaan, jonka Kristus niin ihmeellisesti korotti.

Maranata 105, 109.

-Ilmoituksia-

28-29.03.2025 Kevätjuhlat

30.03.2025 Sääntömääräinen vuosikokous

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat:

Sapatin Vartija 19€

Sapattikoululäksyt 25€

Hartauskalenteri 16€

Yhteensä 60€

Pelkän Sapatin Vartijan vuosikerta 20€

Tilinumero: FI30 5472 0420 0843 35 BIC OKOYFIHH

Siunattua Uutta Vuotta 2025!

